

Бранко Косанић

NEW ENERGY BOOM

Међу бројним алтернативним изворима енергије – ветар, соларна, шкриљци, плима осека, таласи... опстаје један, ван очију јавности, а ипак веома моћан и обећавајући – Мастурбирање.

Конструисањем посебне справе-генератора који би, привезан за погодно место на телу, акумулирао вибрације мастурбирања и преводио ту енергију у неки приступачнији облик, на пример електричну струју, количине енергије које би се каналисале у корисне сврхе биле би огромне, говоре најновија истраживања. За сада, та преко потребна енергија одлази у слободан простор, искључиво у виду топлоте коју ослобађа задихано тело, при чему је корист од загревања унутрашњег простора на овај начин, веома мала и – ван контроле.

Справе – хватачи вибрационе енергије мастурбирања – генератори, назовимо их како нам воља, ушли би у производне програме свих произвођача галантерије и accessories предмета, јер би се механизам генератора присајединио са многим од украсних и личних предмета, почев са минијатурним механизмом за прстење (ово би углавном био модел за жене), преко стандардно великих за сатове, све до XXL механизма за актен ташне, за оне најпомамније – наставимо од сада са новим именом – Алтернативце.

Са усавршавањем Теслине идеје за бежични пренос енергије, где би се омогућило сабирање појединачних учинака у центре енергетских станица, многа села би добила струју, улична осветљења, би-бип аларме; многе метрополе би поправиле слику еколошке подобности максималним увођењем електричних возила за градски превоз у којима би директно напајање – без трансмисионих губитака – дакле мастурбацијом у самом превозном средству било посебно стимулисано. „Трамвај

Звани Жеља“ је назив огранка овог, за сада још у идејној фази, обухватног истраживачког пројекта.

Мало-помало, сви јавни простори имали би тзв. енергетске кабине, а испред би седеле секси службенице за дељење сендвича и воћних сокова након изласка из кабине (уколико се тим уласком сакупио одређени бонус).

Моћни регулатор производње ове енергије били би посебни државни контролисани медији који би за случај веће енергетске потражње повећавали емитовање порњића, понекад и на јавним местима, или за случај потребе смиривања прекомерне производње – емитовањем фудбалских догађаја или преноса из Скупштине.

Армије усамљених, фрустрираних, младих и старих, отуђених, сексуално инхибираних, несигурних, или просто карактерних дркација, пасионираних конзумера порнографије, бар делом би били ослобођени гриже савести због овог „порока“ јер би нарасла сврсисходност ове активности. Ти несрећници, досада сажалјивани или третирани као објекти спрдње и моралне осуде, преко ноћи би били промовисани у Прометеје новог доба, у хероје-великомученике за добробит развоја и напретка.

Неке смеле прогнозе иду тако далеко да указују на могућност да наша зелена планета, у скорој будућности, уз прави програм и подршку националних влада, стекне најздравију и потпуну енергетску извесност, поступним напуштањем свих осталих опција и преласком на енергетски концепт Алтернативаца, који би по узору на високоорганизоване колоније пчела, термита и сл. предвиђао и у људској врсти један посебан сој јединки – Алтернативце, чија би једина привредна обавеза била – енергетски принос, да не кажемо дркање.

(Текст преузет из скорашњег броја листа *Економисти*)

YesterMe

Јуче Ја, трогодишњи дечак, на каменитом шиптарском дворишту, ограђеном високим зидинама и капијом, у сестриној сукњици коју сам једва измолио да ми обуку у жељи да личим на своју мати, стојим, а поглед ми одједном бива привучен догађањем на небу, где неко чудновато, непрегледно, мигрирајуће јато птица, као каква летећа пошаст појави се однекуд.

Позади, из куће, допире глас мајке која зове и ја, мусави дечак, у сукњици, отворених уста и извијене главе ка небу, гледајући то море птица, надошао од детињег осећања среће и заштићености, почињем

да се смејем, кликтаво, грлено, снажно – смехом који пристаје одраслом човеку и који сам настојао да одржим, вештачки га хранећи енергијом дечје радости. Једноставне радости постојања.

Ветар је затим пирнуо, траг рукавом пребрисаних слина на лицу се скорео, птице, како наишле, тако и нестале. Смех утрнуо.

И нетом, ево ме где данас, већ старац, хиљадама сунчевих дана удаљен од тог дечака и на неком сасвим другом месту, слушам музику која ми враћа оне птице у очима, сред врелог летњег дана опасан само пешкиром као шкотском сукњом, заваљен у фотељу и са пивом у рукама, ћелав и надувеног стомака, врата искривљеног ка плафону на коме кроз алкохолну пару видим нека мигрирајућа јата; узнемирен изненадним мислима да се живот мојој мајци ближи крају, плачем, сузама трогодишњег дечака.

СРЕЋНИ ДОБИТНИК

Сине мој, пошто се времена нема а и не марим за загонетке, бићу јасан и управан: поседујем једну изузетну Лото комбинацију.

Деценије су прошле откако почех да играм на њу и то без пропуштеног кола. Уплата је била минимална, играо сам само једну једину, просту и увек исту комбинацију. И како ништа нисам добијао, мало бих се разочарао али као што рекох, издатак је био занемарљив, бројеве сам убрзо научио напамет а онда је већ касно и ризично прекинути: наиме, плашила ме могућност да ће једном, након тога, извући моје бројеве. Да сам их могао заборавити, одустао бих од игре већ одавно. Нисам међутим одустао. На срећу, како ће се убрзо показати.

После почетних месеци редовног и залудног играња, јавила ми се мисао да вредност те моје комбинације расте како које извлачење прође, јер добитака и даље није било, а основно знање о вероватности ми говори да се сваки пут шанса повећава; ако је писано да будем извучен у хиљадитом колу, ваља показати стрпљење и мудро, са радошћу, прихватити 999 'промашаја' као низ који нужно претходи повољном догађају. Са том мишљу, огорченост због „лоше среће” преко ноћи је прешла у осећање задовољства што сам, мада несвесно, започео алхемичарско кондензовање неухватљивог времена, уз сасвим мало пара, у нешто што се гоји и у једном моменту, по чврстом природном закону, постане сасвим опипљиво – богатство. Кад сам из тог угла сагледао ствар, она је од обичне игре на срећу, наивног надања, такорећи порока, намах постала паметно, вредно поштовања, улагање у будућност, као врста уплате за животно осигурање; са много мањим улогом а за много већу премију. Тебе још увек нисам доводио у везу са овим; гле-

дао сам у своју перспективу и очекивани добитак уграђивао у планове за сопствену будућност.

Сине мој, савете ти не дајем, парама и имовином, које немам, не могу те помоћи, али као што видиш, нисам пустио да ми живот тек тако прође а да теби, једином свом потомку, не оставим нешто у наследство, као сигурност и потпору у ова, посебно тешка времена.

Ја још увек редовно уплаћујем ону комбинацију. И од пре неког времена, са намером да је проследим теби. Сада увиђаш разлог овог писма. Желео бих да те видим, како бих ти предао једно, уверен сам, изузетно вредно наследство. Ти ћеш одмах наставити са уплаћивањем, не смемо пропустити иједно коло, залог је велики а судбина зна да буде врло иронична – сав стрпљиви труд би колапсирао у ништа. И немој тражити да ти бројеве шаљем у писму или икако другачије, не желим нимало да ризикујем, свет је постао једно велико уво.

Тим поводом, треба да дођеш овамо. Путовање је за мене неизводљиво. Стар сам већ. Болестан. Проживео сам живот али с обзиром на ово што ти остављам, неће ми бити тешко да умрем. Верујем да си усхићен, добитак је на помолу, небројени милиони, све мање потенцијални а све више извесни. И пожури да се видимо, не бих да те плашим, данас ми лекар телефонски поручује да би ме хитно хтео видети а у вези са резултатима недавних испитивања.